

ligesaa tilfredsstillende Maade kunde naae, alt Fald det ingenlunde tarvelige Resultat, som Finantsministerens Lovudkast opstiller, til Ex. igjennem Krigsskatten. Under disse Omstændigheder og med de Anskuelse, som jeg her med velberaad Hu saa særdeles fort har tilladt mig at antyde, skal jeg ikke lægge Dølgemaal paa, at jeg troer, at det vilde være godt og klogt, om nærværende Forhandlinger ikke udspandtes meget vidtløftigt og ikke gif meget dybt. Jeg nærer det Duffe, at ret Mange i Forsamlingen maatte dele denne Anskuelse, hvor til jeg efter omhyggelig Overveielse med Flere er kommen, nemlig den, at vi passende sluttede denne første Behandling af Sagen saa hurtigt som det nogenlunde maatte være muligt, og derefter viste Loven til Behandling i en Comitee, forinden den kom til anden Behandling. Jeg vilde endog stille det Forslag, at den overgaves til Finants-Comiteen. Det er til disse Ord, jeg skal indskrænke mig idetmindste for Diebliffet.

Sinnemann: Efter hvad der i Motiverne i nærværende Apanagelov er angivet, saa er Regjeringen gaaet ud fra to Forudsætninger, nemlig at man for Tiden skulde indskrænke sit Forslag til de fyrstelige Personer, som, skjøndt Krigen vedvarer, have nydt Apanage af den danske Statskasse, og at der burde tilstaaes vedkommende fyrstelige Personer, hvad de nu maatte være i Besiddelse af ifølge tidligere afgivne allerhøieste Resolutioner. Hvad nu den første Forudsætning angaaer, saa synes det mig at de Ord, som her ere brugte „at man for Tiden burde indskrænke sig til de her nævnte Personer“, — at disse Ord, mener jeg, synes at antyde, at det muligt i en nær Fremtid kunde blive Spørgsmaal om Apanager for endnu flere og andre Personer, end de her nævnte. Jeg siger, at der er antydet en sliq Mulighed. Jeg maa ogsaa indrømme, at Forholdet maaskee ved Fredens Afslutning kunde stille sig saaledes, at Landet blev nødt til at indgaae sliqe Forpligtelser; men det forekommer mig ikke desmindre, at det er urigtigt allerede her at antyde en sliq Mulighed. Hvad nu den anden Forudsætning angaaer, at de her nævnte Personer skulde maatte have fuldstændig Ret til at nyde de dem ifølge allerhøieste

Resolutioner tillagte saavel Annua som Fri- bellig og andre Naturalpræstationer eller Vederlag derfor, saa forekommer det mig, at sliqe Resolutioner dog ikke absolut kunne binde de nuværende lovgivende Magter. Jeg kan ikke indsee, at der skulde være et sliqt Contracts- Forhold, saa ingen Forandringer kunde indtræde, og de tidligere Acter af den lovgivende Magt maae, dog ad forfatningsmæssig Wei kunde forandres. Men selv affeet herfra, saa maa jeg være enig med den Taler, som talte for mig, at Tidspunktet vistnok ikke er heldigt til at fremkomme med dette Lovudkast. Der er vel fremdeles i Motiverne antydet, at de opførte Summer ere $\frac{3}{4}$ af, hvad vedkommende fyrstelige Personer hidtil have nydt, og at den anden, den sidste $\frac{1}{4}$, skal i sin Tid tilfulde komme til at hvile paa Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg. Men det forekommer mig, at saalænge Fredens Resultat er uvis, saalænge der er en Mulighed for, at hele Slesvig, som jo dog maa være taget med under Erlægghelsen af de $\frac{3}{4}$, saalænge siger jeg, at Besiddelsen af hele Slesvig, er os uvis, saalænge forekommer det mig ogsaa urigtigt, nu at ville binde sig for Danmarks Riges Vedkommende. Jeg skal derfor ønske, at Thinget ikke vil gaae ind paa det fremlagte Lovudkast, men kun under Finantsfagens Behandling bevilge de Summer, som maatte ansees nødvendige indtil Videre, indtil man ved en endelig Fred med Sikkerhed kunde bedømme, hvor Danmarks Riges factiske og anerkjendte Grændse er. Med Hensyn til Summernes Størrelse, saa troer jeg, at Alle maae være enige i, at disse i Forhold til Landets finansielle Kræfter og Udstrækning ere meget høie, ja saa høie, at jeg tvivler, at man i nogen anden Stat i Europa vil forholdsvis kunde opvise Magen dertil. Jeg behøver blot her at erindre Forsamlingen om, hvorledes det i denne Henseende er f. Ex. i Norge og Sverrig, eller for at nævne et andet Land, som vistnok ikke har samme Udstrækning som vort, men dog er langt rigere, nemlig Holland; Hollands Budget er nemlig flere Gange saa stort som vort, men ikke desmindre er dette Lands Apanager langt fra saa store, som her er foreslaaet. Jeg veed vel, at nogle af disse fyrstelige Personer stifte særdeles